

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНЂЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 9. ЈАНУАР 2022, ГОДИНА 23, БР. 18

СЛАВА - МОСТ ИЗМЕЂУ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ И ДОМАЋЕ ЦРКВЕ

...За сваку Славу се спрема жито, које је симбол Васкрсења. Ставимо у жито много зрна, зато што имамо много људи које помињемо на Слави, много оних који су пре нас славили и преминули. Кад свештеник освећује молитвено жито, он каже: "Господе, Ти си све речју Својом савршио, и наредио земљи да произноси разноврсне плодове за употребу и храну нашу; Ти си учинио те су Три Младића и Данило, хранљени семењем у Вавилону, били светлијих лица од оних однегованих у раскоши; Ти Сам, Сведобри Царе, благослови и семење ово са разним плодовима, и освети верне који буду јели од њега, јер слуге Твоје принесоше ово Теби у славу и у част Светога (име), и у спомен оних који преминуше у благочестивој Вери..." (Мали Требник, Призрен, 1994). Значи, ПРИНОСИМО И ЗА ЖИВЕ И ЗА МРТВЕ. То је сад сабор, ЦЕЛА ЦРКВА У ТОМ ЖИТУ, које симболизује и Живот и Васкрсење. ЖИТО СЕ СПРЕМА ЗА СВЕ СЛАВЕ. Жито је симбол Живота, Васкрсења, и жито се припрема за Живу Цркву Христову, у којој су сабрани сви, и свеци, и мученици, и живи, и упокојени, и будућа покољења, нараштаји који ће доћи после нас.

Васколика творевина, Васељенска Црква Христова, јесте величанствена. Она за коју, на почетку Свете Литургије, кажемо: *Благословено Царство Оца, и Сина, и Светога Духа*. Све и свеја на овоме свету, и сва твар, и мрав у шуми, пчела на ливади, и онај црв под кором, и птице, и звери, сав биљни свет, и човек, и анђели, све се налази у том Царству. И, за њега је то жито које се припрема на нашој Крсној слави. Видите како је величанствена сцена Цркве Христове у дому који слави свога светитеља. УНЕСКО је уврстио Крсну славу у регистар нематеријалног културног наслеђа. То је прво културно добро из Србије уписано на ту листу света...

"Мали ми је стан, да ли треба да славим?" - пита неки човек. Нпр. шта ако човек нема стан, а воли да слави Крсну славу, он ће славити где стигне. Српски војник је славио у рову. Нема ни стана, ни кафане, ни куће, у ратним околностима, а он ипак слави. Онда српски сељак, који није успео да направи кућу, стални ратови и прогони, у долини слави, поред извора. Мој деда није имао кућу, запалили му, али је он узео хлеб у руку и, у долини поред извора, прославио своју Славу. Дакле, често, околности диктирају ситуацију. Али, ако имамо ишта од куће, прво се славски колач пресече, ако је могуће да уђе

свештеник у нашу кућу. Али, ако је кућа малена, свештеник ће благословити да се проширимо, да се скућимо боље, лепше и више, ако треба. И, онда ту почиње славље. Можемо позвати госте да дођу у неки ресторанић, већи, мањи, зависи од наших способности и могућности. Али, суштински гледано, СЛАВА СЕ СЛАВИ У КУЋИ. Да ли је стан једнособан или трособан, да ли је кућа димензија већих или мањих, ипак, нека то буде у нашој кући. Тамо где се налази икона

Светог Николаја или Арханђела, ту ћемо славити Славу.

Ако мора само један човек, нека буде један; ако може 12, нека дође 12. А, остале госте ћемо замолити да прођу кроз нашу кућу и узму хлеба, мало жита, освећеног вина. То су та три елемента која чине суштину Славе. Дакле, ако већ не можемо, немамо ни кућу, ни стан, ако смо у неком кретању, сеоби, померању, било би добро да то место, где се саберемо, са тим нашим колачем, хлебом, житом, вином, да бар нашег надлежног свештеника, ког нам је Епископ поставио, уважавамо и поштујемо, како би благодат Божија дошла на нас и помогла да се скућимо, и да имамо своју кућу и фамилију. И, да заволимо људе око себе, који су се већ скућили, а не да их презиремо што они имају вишу кућу него што је наша.

Питају свештеника људи да ли треба сачекати да умре отац, како би син почео да слави Крсну славу? Благослов иде од оца на сина. Али, ако претпоставимо да човек има три сина, или пет, или седам, или девет, па се први син ожени, како ће онда славити? У месту где сам рођен, била је пракса: чим се син ожени и по могућности му се додели неки стан, кућа, одмах му се даје благослов за слављење Крсне славе. Тада има прилику да свог свештеника обавести да му дође у кућу, да благослови његов дом, његове госте, и да га упозна са местом где борави. И, ту бисмо успоставили равнотежу између Цркве и своје куће. Дакле, СВЕШТЕНИК ЈЕ МОСТ КОЈИ ПОВЕЗУЈЕ НАШУ КУЋУ И НАШУ ЦРКВУ. Значи, малу саборну Цркву и велику Цркву, која је саборност народа у већем броју...

*Игуман Стефан (Вучковић),
из књиге "Цар славе долази"*

Слављење Бога и наших Светитеља, и у древној Хришћанској Цркви и данас, у читавом Православљу, НЕОДВОЈИВО ЈЕ ОД ЗАЈЕДНИЧКЕ СВЕТЕ ЛИТУРГИЈЕ у храму и од заједничарења свих верника у свему ономе што је Божије и што је од Бога благословено: у заједници у Вери и Истини, у благодати и љубави, у светом посту, покајању и Причешћу, у благослову заједничког јела и пића, у међусобном поштењу и помагању, у братској заједници са Христом и са свима Светима. *Еп. Атанасије (Јевтић)*

РАЈ СЕ НЕ ОСВАЈА, ВЕЋ ДАРУЈЕ

Не проглашавај се Божијим човеком, него се тако понашај. Уморни смо од оних који се промовишу, који иза осмеха крију наоштрене зубе за прекор и “свете” битке. Од СВИХ ОНИХ КОЈИ КОРИСТЕ ЦРКВУ ДА ФОРМИРАЈУ ПРОФИЛ ДУХОВНОСТИ, КАКО БИ

ОСИГУРАЛИ ОСЕЋАЈ МОЋИ, који нису нашли у свету. У Цркви се не спасавају јаки, савршени, они који су успели, они који су победили, који су се узвисили, већ они који су били понижени, који су страдали, који су се подвизавали. Црква припада скромнима овога света, онима који су егзистенцијално обременени, психички растрзани, онима који су осетили дубок бол своје усамљености и тоталну огољеност свога постојања.

Уморили смо се и много пута смо плакали и туговали због фалсификовања и извртања црквеног етоса и хришћанског схватања, које чува покров предања, а губи, егзистенцијално заглашујућим звуком, суштину хришћанског живота. Уморили смо се од СВИХ ОНИХ КОЈИ СВОЈЕ СТРАСТИ И ПОРОКЕ КРШТАВАЈУ ЗА ВРЛИНЕ, оних који живе животом по Христу са циљем, али без љубави, блискости и слободе. Увек чекају да нешто добију, осећају да им неко увек нешто дугује. Не мере хришћанском мером оно што дају и оно што примају. Није хришћанска душа она која се осећа самоправедном и нарцисоидно потпуном у вртоглавици своје врлине и религиозног оправдавања. Хришћанин није оправдан, већ спасен љубављу. Његово СПАСЕЊЕ ЈЕ ПЛОД ЉУБАВИ, А НЕ ДОСТИГНУЋА. Кад осетиш и доживиш да те неко много воли, чак и ако правиш глупости, чак и ако си слаб и ако немаш чиме да се похвалиш осим Божијом љубављу према теби. РАЈ СЕ НЕ ОСВАЈА, ВЕЋ ДАРУЈЕ. То је ПЛОД ОДНОСА, а не извршавања високих религиозних перформанси. Нисам спасен зато што сам урадио нешто велико, већ зато што сам некога волео и он је волео мене.

Колико год да се проглашавате Божијим човеком, нећете то постати ако радост и мир не окончају ваше постојање. Колико год да постимо, идемо на бденија и молитве, имамо Старца - најславнијег духовника Православља, сликамо се поред светиња, благодат неће доћи ако не престанемо да је тражимо са често непрепознатим унутрашњим усмерењем: да бисмо изградили своју слику о себи, свој себични религиозни профил, да бисмо осе-

тили да смо нешто постигли. Благодат се не уцењује, нити се искупљује, она се с љубављу даје и излива смернима, неприметнима, рањенима и онима који су с љубављу окренути Богу. Онима који су свукли и поцепали све заблуде света, све силе и моћи, све идоле, чак и саме себе. *О. Хараламбос Пападопулос*

Братство Саборне цркве и уредништво *Саборника* честита Оце свим мужевима, очевима, будућим очевима, свима који Богу служе, моле се и воле!

У НЕДЕЉИ БОГООТАЦА ПРОСЛАВЉАМО:

- 09.(27) *Свети првомученик и архиђакон Стефан*
- 10.(28) Светих 20.000 мученика Никомидијских
- 11.(29) Светих 14.000 младенаца Витлејемских
- 12.(30) Света мученица Анисија; Преподобна Теодора
- 13.(31) Преп. Меланија; Св. Доситеј Загребачки Исповедник (Оданије Рождества)
- 14.(01) *Обрезање Господа Исуса Христа; Св. Василије Велики (Нова година)*
- 15.(02) Преп. Серафим Саровски; Св. Силвестар (Претпразн. Богојављења)

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА НАРЕДНЕ СЕДМИЦЕ

Петак, 14. јануар - Обрезање Г. И. Христа, Св. Василије Велики, Нова година
09:00 Света Литургија
Слава Првог београдског певачког друштва

Субота, 15. јануар - Свети Серафим Саровски
07:30 Заупокојена Литургија

ЉУДИ ГОВОРЕ О... ПОРОДИЧНОЈ СРЕЋИ, У СВИМ УСЛОВИМА

Од детињства, добро знам да свакодневица не може да сруши морално здраву породицу. Када су мог оца поставили на место начелника службе радио-везе аеродрома у Уфи, ми смо се 1948. преселили из Самаре у Уфу. Нашој породици (било нас је четворо: отац, мајка, брат и ја) су дали собицу од 12 квадрата - у дрвеној кући, у којој се налазио радио-центар. Тамо је било толико тесно да сам био принуђен да спавам на поду, испод стола. Живот је био без икаквог комфора. Туш или купатило тешко је било замислити. Водовода није било. Свакога дана, по сваком времену, требало је да носимо 30-40 литара воде, на удаљености од 2,5 улице. Зимом смо грејали нашу собицу захваљујући пећи, која се ноћу хладила. Појављивало се иње када је био мраз. Живели смо у тој собици 11 година. ТО СУ БИЛЕ НЕВЕРОВАТНО СРЕЋНЕ ГОДИНЕ. Ту мајуну собицу не бих мењао ни за један дворац на свету. Разлог наше дечије среће је био у маминој љубави према нама, која је била неисцрпна. Породична лађа се најчешће разбије о оштре хриди егоизма, саможивости, погубне страсти пијанства, нерада и супружничког неверства. *Јеромонах Јов (Гумеров)*

Мир Божији, Христос се роди! ... Небо је отворено земљи. Све небеске радости пружене су роду људском, Првомученик Стефан то види, осећа, види Небо отворено и за њега нема страха ни од каквих страхова у овом свету... *Свети ава Јустин Ђелијски*

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.